

"טובתנו המשותפת קודמת לכל, התקדמות אישית לרבים יותר תלויה באחדות הקבוצה"

נר אנון היא חלק משלם גדול יותר בהרבה. כל קבוצה מהווה חוט במארג התומך של נר אנון.

כולנו שווים בנר אנון ולכולנו יש עניין בשמירת האחדות המדגישה את טובת הכלל. חברותא רוחנית שיש לה את הכח לשנות חיים. כל אחד אחראי באופן שווה על טובת נר-אנון. המסורת הראשונה מעודדת את הקבוצות להעמיד במקום הראשון את טובתנו המשותפת.

היחסים במסורת הראשונה הם יחסי גומלין קבוצות עובדת יחד ברוח של שיתוף פעולה.

הקבוצה היא מקום להשתייך אליו, להכיר חברים חדשים ולקבל תקווה לחיים טובים יותר.

אנו לומדים להתייחס לאחרים בטוב לב והערכה ועושים מה שביכולתנו על מנת לתמוך זה בזה ובקבוצה. לומדים תחושה של אכפתיות ודאגה אחד לשני.

לפעמים אנו עוזרים זה לזה בעצם נוכחותנו. לעיתים שיחת טלפון או אי מייל הם עצם התמיכה.

היחסים שלנו עם חבריי תוכנית הם מקור כח בהחלמתנו האישית. אנו עוזרים לעיתים אחד על אחד, כמו בחונכות. אחדות לא מתכוונים אחידות. החברותא מגוונת ביותר. וכל חברה מביאה מגוון של רעיונות וכישרונות ושוני זה מעשיר את החברותא ומאפשר למצוא דרכים חדשות ויצירתיות כיצד להגיע למשפחות של מכורים הזקוקים לעזרתנו. כשאנו מתאחדים למען מטרה זו ההבדלים בינו כבר לא מהווים גורם שמפריע לטובתנו המשותפת. לעבוד ביחד למען טובתנו המשותפת הוא מקור חשוב לאחדות בנר-אנון.

כניעה וקבלה פותחות את הדלת לאחדות. ככל שהאמון שלנו בכח עליון גובר, יותר קל לנו לוותר על הרצונות הפרטיים שלנו ויותר קל לנו להפסיק להלחם על מה שאנו רוצים.

האחדות אומרת לנו שעלינו להכניע את רצונותינו האישיים ולקבל את ההדרכה שמקדמת את הטובה הכוללת של נר-אנון.

מחויבות מתבטאת בהחלטה המבוססת על האמונה שנר-אנון מהווה דרך חיים. נוכחות סדירה בפגישות הינה אחת מהדרכים בה אנו מבטאים וחיים אמונה זו.

קבלה של חברים חדשים נתינת מספר הטלפון לחבר שצריך, סידור כסאות בסוף המפגש ועוד.

כדי לשמור על קבוצותינו בריאות אנו שמים את צורכי הקבוצה לפני הרצונות האישיים שלנו. ככל שאנו הופכים יותר מעורבים בקבוצה, בהחלטות מצפון הקבוצה ובשירות לקבוצה כך תתחזק הקבוצה אך גם תתחזק ההחלמה האישית של חבריה.

תקשורת אמיתית כרוכה במאמץ מצדנו להקשיב, לחפש הבנה טובה יותר של הצרכים והבעיות הן של קבוצתנו והן של קבוצות אחרות. ההחלטות של היום משפיעות על החברים של מחר.

הצעדים מיועדים להתפתחותם האישית והרוחנית של אלו המוכנים לעבוד את תוכנית נר-אנון והמסורות מורות את הדרך בה תוכל הקבוצה למנוע הפרעות ושגיאות העלולות להחליש או לבלבל את התוכנית.

יש קבוצות שגדלות ומשגשגות, ואחרות מתפרקות או דורכות במקום – ברוב המקרים תלוי הדבר בהבנת חברי הקבוצה את המסורות. יש מי שיאמר אבל אין לנו זמן וסבלנות להתעסק בעיניים של הקבוצה בעוד החיים שלנו לא מנוהלים. ולכן אנחנו רוצים להתרכז בעבודת הצעדים. או יש שיגידו חבר חדש לא צריך להתעסק עם מסורות כי זה לא נוגע בבעיה האישית שלו.

המסורות: סידרה של קוים מנחים-גבולות. השומרת על המטרה המשותפת שלנו. את המסורות ניתן ליישם גם במצבים אישיים ומשפחתיים אחרים. המסורות הן לא חוקים. איש לא יכול לומר אסור לך לעשות כך או כך. אך יש סיכון כאשר קבוצה לא שומרת על המסורות.

רבים מאיתנו הגיעו לנר אנון כדי לגרום למכור להתפכח, לסייע למכור, ואם הוא נקי שלא ימעד, אך בעצם למדנו דרך טובה יותר לחיות ובכדי ללמוד דרך טובה יותר לחיות אנו זקוקים בשיתוף הפעולה של הבנות. העבודה יחד דורשת נכונות לשמוע בראש פתוח דעותיהם של אחרים, נכונות לשתף אחרים ונכונות לקבל על עצמנו את החלטות הרוב ולא לעמוד על כך שדעותינו יתקבלו. משמעות שיתוף הפעולה לקחת על עצמנו תפקידים שמשרתים את הקבוצה. בפגישות אנו מדברים ומקשיבים והגזמה באחד מהם גורעת מטובת הקבוצה.

חשוב מאוד הוא השימוש בספרות מאושרת בכדי שנשמור על פשטות ונשמור

על המסר שלנו בדרך נר אנון. הקבוצה מעניקה בסיס של יציבות שאפשר לסמוך עליו. כשאנחנו מבולבלים ומוטרדים טוב לדעת כי אנו יכולים לסמוך על הקבוצה שלנו שתרגיע ותעודד אותנו. ויש לנו אחריות לשמור על טובתה של הקבוצה על מנת לשמור אותה גם בשביל אחרים הנזקקים לה. אדם עקשן יכול להרוס אחדות זו. לעיתים קורה שקבוצה שלמה שרויה במהומה בגלל חבר לא מתחשב שרוצה לנהל את הקבוצה בדרך שלו, בלי להתחשב ברגשות של אחרים, או בגלל אדם שמדבר כל הזמן. ויכוחים, התנגדויות או יעוץ לחבר אינם רוח התכנית .

יתכן שפגישה על מסורות תספיק כדי לגרום לכך שאותו חבר יהיה מודע להתנהגותו.

חיינו וחיי כל אלה שיבואו תלויים בקבוצת נר אנון לחלוטין. כאן בקבוצות אלה נישא החסד נותן החיים של אלוהים. באמצעות האמון שלנו בכח עליון אוהב, אנו מוצאים את הכח לעבוד יחדיו לקראת המטרה המשותפת שלנו, העברת הבשורה והחלמה אישית.

אנו מאמינים שזוהי האגודה היחידה על פני האדמה שמקבלת את חבריה ללא תנאים. ולפרט יש זכות גדולה מאוד לחשיבה לדיבור או לפעולה. אי אפשר להעניש או לסלק אדם. אדם מבחוץ יחשוב שיש כאן אנרכיה. חופש ללא גבולות. מהר מאוד אדם שמגיע לחברותא יגלה שאינו יכול לשמור לעצמו כלום אלא עם יעביר את הבשורה הלאה. ולשם כך יש צורך בקבוצה.

ואז נשאלת השאלה כיצד לשמור על משהוא יקר ערך כל כך. בעולם של כח ויוקרה ושליטה. כאן בא הסיפור על חבורה שמטוסם התרסק ניצלו ממות אך עדיין צפים במים סוערים. ואז הם הבינו שטובתם המשותפת קודמת. לאף אחד לא ניתנה האפשרות לנהוג באנוכיות בלחם ומים. על כל אחד היה להתחשב באחרים והם ידעו כי באמונה אמיתית ימצאו את כוחם האמיתי ולעבור את מבחני האי ודאות, מבחן הכאב הפחד והייאוש. וכך גם המסורות שנבנו על בסיס הלקחים ובזכות רצונו של אלוהים יקיימו אותנו מאוחדים ככל שנידרש לו.